

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvie Šiškeové a soudců Tomáše Kocourka a Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **CHANA – DW, s.r.o.**, se sídlem Zábrodí 120, zast. JUDr. Tomášem Samkem, advokátem se sídlem Pražská 140, Příbram, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2024, č. j. MZE-42959/2024-14131, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 10. 2025, č. j. 8 A 22/2025-43,

t a k t o :

- I. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8. 10. 2025, č. j. 8 A 22/2025-43, **se ruší**.
- II. Rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2024, č. j. MZE-42959/2024-14131, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- III. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o žalobě ani o kasační stížnosti.
- IV. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení o žalobě a o kasační stížnosti ve výši **26 404,10 Kč**, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce JUDr. Tomáše Samka, advokáta.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně uzavřela se Státním zemědělským intervenčním fondem (SZIF) dohodu o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova ČR na projekt *Obnova lesních porostů*.

Podstatou projektu bylo opětovné zalesnění ploch, na nichž žalobkyně hospodaří, po škodách způsobených orkánem Herwart. Výše dotace měla činit 1 774 600 Kč. Při následné kontrole však SZIF dospěl k závěru, že žalobkyně nesprávně určila předmět zakázky a způsob výběru dodavatele, čímž porušila dotační podmínky. SZIF proto provedl korekci ve výši 100 % a odmítl žalobkyni dotaci vyplátit.

[2] Žalobkyně následně podala žalovanému návrh na zahájení sporného řízení a domáhala se, aby byla SZIF uložena povinnost dotaci vyplátit. Žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví návrh žalobkyně zamítl. Proti tomuto rozhodnutí se žalobkyně bránila u Městského soudu v Praze, který její žalobu zamítl.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[3] Žalobkyně (stěžovatelka) v kasační stížnosti tvrdí, že nepochybila, pokud zakázku zadávanou svému dodavateli klasifikovala jako *stavební práce*, a to pod kódem CPV č. 45112710-5 *Krajinné úpravy zelených ploch* [podle přílohy I nařízení Komise (ES) č. 213/2008, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2195/2002 o společném slovníku pro veřejné zakázky (CPV) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES a 004/18/ES o postupech při zadávání zakázek, pokud jde o přezkum CPV]. Tato klasifikace odpovídá činnostem, které byly při realizaci projektu prováděny. Ty zahrnovaly nejen pěstební a lesnické práce, ale i terénní úpravy a práci s technikou (bagry, nakladače). Šlo o hloubení jam, přípravu a úpravu terénu, odstraňování pařezů, výstavbu oplocení apod. Pod jednotlivé kódy CPV je třeba zahrnout i ty práce a činnosti, které jsou nezbytné pro realizaci hlavní činnosti. Městský soud se nedostatečně vypořádal se stěžovatelčinou argumentací a blíže neodůvodnil, proč klasifikace, kterou zvolila, není přílehavá. Výkladové nejasnosti spojené s klasifikací zakázky nelze s ohledem na judikaturu a princip legitimního očekávání klást stěžovatelce k tíži.

[4] Druhý okruh stěžovatelčiných námitek se týká proporcionality při stanovení výše korekce. Stěžovatelka vybrala dodavatele transparentním a nediskriminačním způsobem a zvolila toho, kdo předložil ekonomicky nejvýhodnější nabídku. I kdyby se jednalo o zakázku na služby, nikoli stavební práce, její hodnota by jen nepatrně překračovala limit pro zadání cestou cenového marketingu. Princip ochrany rovného přístupu na trh nebyl zásadně porušen. K případnému porušení nedošlo úmyslně; šlo by pouze o interpretační nejasnosti při aplikaci nepřehledného a obtížně srozumitelného slovníku CPV. Paušální postup žalovaného však tyto skutečnosti nijak nezohlednil. Podle judikatury je třeba posuzovat závažnost porušení povinnosti žadatele o dotaci a uplatňovat zásadu přiměřenosti a proporcionality, která plyne i z relevantních předpisů evropského práva. Samy správní orgány svůj názor na výklad CPV v průběhu dotačního procesu proměňovaly. Městský soud nevysvětlil, proč nebylo možné stanovit korekci podle snížené sazby 25 %, a k aplikaci principu proporcionality přistoupil pouze formálně, aniž by zohlednil specifika případu a dopad případného pochybení žalobce na naplnění cíle a účelu dotace a hospodaření s veřejnými prostředky.

[5] Žalovaný ve svém vyjádření předně namítl, že kasační stížnost je nepřípustná, neboť pouze opakuje žalobní námítky a kvalifikovaně nezpochybňuje závěry městského soudu. Uložená korekce je přiměřená, neboť stěžovatelka zvolila zadávací postup, který má zásadní

pokračování

dopady na otevřenost soutěže, výslednou cenu a hospodárnost vynaložených prostředků. Při užití cenového marketingu zadavatel sám určuje okruh oslovených dodavatelů, oproti tomu výběrové řízení je založeno na tom, že zadavatel nemůže ovlivnit, kdo se do něj přihlásí. Postup stěžovatelky tudíž byl způsobilý přivodit finanční dopad, který nelze *ex post* kvantifikovat. Za takové situace je korekce přiměřená, neboť chrání veřejné prostředky před rizikem plynoucím z absence otevřené soutěže.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[6] Kasační stížnost je přípustná, projednatelná a také zčásti důvodná.

[7] Nejvyšší správní soud (NSS) se nejprve zabýval námitkou žalovaného, že kasační stížnost je nepřipustná, neboť pouze opakuje žalobní body a dostatečně nepolemizuje se závěry městského soudu. Je pravdou, že kasační stížnost, která beze změny opakuje žalobní tvrzení a nijak nereaguje na argumentaci krajského soudu, je nepřipustná podle § 104 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“); k tomu srov. usnesení NSS ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS, bod 12. O takovou situaci se však podle NSS nejedná. Kasační stížnost je sice poměrně stručná a do značné míry setrvává na právních názorech a argumentaci stěžovatelky z řízení o žalobě, nicméně adresně a konkrétně polemizuje se závěry městského soudu, popřípadě mu vytýká, že se s jejími námitkami nedostatečně vypořádal. Nejedná se o situaci, kdy by šlo o pouhé mechanické převzetí obsahu žaloby a jeho opakování v kasační stížnosti. Kasační stížnost je tedy přípustná, a proto ji NSS věcně projednal.

[8] Kasační argumentace stěžovatelky v nynější věci cílí na dva okruhy otázek. První okruh se týká toho, zda stěžovatelka porušila dotační podmínky, pokud zakázku v rámci projektu zadala prostřednictvím cenového marketingu (přímým oslovením tří dodavatelů a zvolením toho, který nabídl nejnižší cenu) a neprovedla otevřené výběrové řízení. Odpověď na tuto otázku závisí na tom, zda zakázka měla být klasifikována jako zakázka na stavební práce (v takovém případě by byl postup stěžovatelky v souladu s dotačními podmínkami s ohledem na vyšší cenový limit), nebo měla být klasifikována jako zakázka na služby (v takovém případě byla stěžovatelka povinna vypsát výběrové řízení). Druhý okruh otázek se pak týká toho, zda je 100 % korekce výše dotace (tedy její úplné nevyplacení) přiměřená, resp. zda tato přiměřenost byla dostatečně odůvodněna.

[9] Pokud jde o první okruh otázek, tedy samotné porušení dotačních podmínek, NSS se ztotožnil se závěrem SZIF, žalovaného a městského soudu, že stěžovatelka pochybila, pokud zakázku klasifikovala jako zakázku na stavební práce, a v důsledku toho zvolila nesprávný zadávací postup. V této části tedy kasační stížnost není důvodná. Naopak ve vztahu k druhému okruhu otázek shledal NSS kasační stížnost důvodnou, neboť žalovaný chybným, resp. nedostatečným způsobem posoudil proporcionalitu uložené korekce a městský soud tento jeho nesprávný procesní postup aproboval.

[10] V žádosti o dotaci popsala stěžovatelka svůj projekt následovně: „Po větrné kalamitě Herwart v roce 2017 došlo k poškození části porostů ve stáří nad 40 let v k.ú. Víska u Strakonice, Zálesí u Drážova a Starov. Poškozené lesní porosty byly zpracovány, potěžební zbytky byly

odklizeny. Na ploše holin budou provedeny přípravné operace, vlastní zalesnění a následná ochrana porostu.“

[11] Podle kapitoly 4 písm. y) Obecných podmínek pro poskytnutí dotace žadatel/příjemce dotace je povinen provést cenový marketing/výběrové/zadávací řízení na dodavatele zakázky/zakázek v rámci projektu a uzavřít písemnou smlouvu/y či vystavit písemnou objednávku/y dle kapitoly 9. Z kapitoly 9 písm. b) dotačních podmínek vyplývá, že pro žadatele/příjemce dotace je závazná Příručka pro zadávání zakázek („Příručka“).

[12] Podle odstavce 1.2.2 Příručky *v případě zakázky malého rozsahu je zadavatel (žadatel/příjemce dotace) povinen postupovat transparentně a nediskriminačně. Za průkazný způsob lze považovat záznam – tabulku s uvedením alespoň 3 dodavatelů, která srozumitelně poskytne srovnatelný cenový přehled (tzv. cenový marketing) nebo automatický průzkum trhu prostřednictvím Elektronického tržiště (zakázku není možné zadat napřímo). Zadavatel zadá zakázku nejnižší cenové nabídce vyplývající z cenového marketingu nebo Elektronického tržiště.*

[13] Podle odstavce 1.2.3 Příručky *v případě zakázky vyšší hodnoty je žadatel/příjemce dotace povinen uskutečnit výběrové řízení.*

[14] Podle odstavce 2.3.2 Příručky *zakázkou malého rozsahu je zakázka, jejíž předpokládaná hodnota je rovna nebo nižší než 2 000 000 Kč bez DPH v případě zakázky na dodávky a/nebo služby nebo 6 000 000 Kč bez DPH v případě zakázky na stavební práce.*

[15] Podle odstavce 2.3.3 Příručky *zakázkou vyšší hodnoty je zakázka na dodávky a/nebo služby, jejíž předpokládaná hodnota činí více než 2 000 000 Kč bez DPH. Zakázkou vyšší hodnoty je zakázka na stavební práce, jejíž předpokládaná hodnota činí více než 6 000 000 Kč bez DPH.*

[16] Podle odstavce 2.2.4 Příručky *zakázkou na stavební práce je zakázka, jejímž předmětem je a) poskytnutí činnosti uvedené v oddílu 45 hlavního slovníku jednotného klasifikačního systému pro účely zakázek podle přímo použitelného předpisu Evropské unie [...].* Tímto předpisem je nařízení Komise (ES) č. 213/2008.

[17] Podle odstavce 2.2.7 Příručky *„zakázky, které v sobě zahrnují více druhů zakázek, se zadávají v souladu s pravidly platnými pro druh zakázky odpovídající hlavnímu předmětu této zakázky. Obsahují-li zakázky dodávky i služby a nejedná se o zakázku na stavební práce, určí se hlavní předmět podle části předmětu zakázky s vyšší předpokládanou hodnotou. V ostatních případech se hlavní předmět určí podle základního účelu zakázky.“*

[18] K otázce správné kvalifikace zakázky zadané stěžovatelkou se žalovaný ve svém rozhodnutí podrobně vyjádřil a dospěl k závěru, že se jednalo o zakázku na lesnické služby (oddíl 77 číselníku CPV), nikoli zakázku na stavební práce (oddíl 45). Zdůraznil, že všichni stěžovatelkou oslovení dodavatelé působí v odvětví lesnictví, nikoli stavebnictví. Cílem operace byla obnova lesních porostů, přičemž stavební práce byly pouze doplňkem. Stavební práce tvořily pouze menšinu činností v rámci projektu. V souladu s odstavcem 2.2.7 Příručky je třeba určit základní účel zakázky, kterým byly nepochybně služby v oblasti lesnictví. Jelikož hodnota zakázky činila 2 117 641,63 Kč, přičemž šlo o zakázku na služby,

pokračování

a nikoli na stavební práce, šlo o zakázku vyšší hodnoty a stěžovatelka při zadávacím postupu pochybila (blíže s. 8-11 rozhodnutí žalovaného).

[19] Také městský soud se správnou kvalifikací zakázky zabýval. Podrobně popsal systém kódů CPV a s ohledem na popis účelu projektu a jeho realizaci se ztotožnil se závěrem žalovaného, že zakázka spadala do oddílu 77 číselníku CPV, konkrétně podle městského soudu mělo jít o kód 77211600-8 *Služby v oblasti odstraňování kalamitního dřeva*. Městský soud tudíž aproboval závěr žalovaného o tom, že hlavním účelem projektu byl výkon lesnických činností, nikoli stavební činnost, a proto stěžovatelka pochybila, pokud zakázku nezadala ve výběrovém řízení (blíže body 42 až 84 rozsudku městského soudu).

[20] Závěry žalovaného i městského soudu jsou přezkoumatelně a srozumitelně odůvodněny a kasační soud je považuje i za věcně správné, byť lze mít určitou pochybnost o kategorickém závěru městského soudu o tom, že šlo o *Služby v oblasti odstraňování kalamitního dřeva*. Jak totiž vyplývá i z popisu projektu v žádosti (výše bod [10]), kalamitní dřevo bylo z lokalit odstraněno ještě před realizací projektu. Jako přílehavější se tak jeví spíše kód 77231200-0 *Výsadba stromů*, popřípadě jiný z kódů v kapitole 77 (srov. tabulku v bodě 47 rozsudku městského soudu). Sám žalovaný však žádný konkrétní kód nestanovil, pouze přesvědčivě uzavřel, že se nepochybně jednalo o některou, popřípadě více z jím vyjmenovaných lesnických služeb (s. 5 a 8). Tato pochybnost ohledně dílčího závěru městského soudu tedy nemá vliv na celkovou správnost jeho závěrů.

[21] Stejně jako žalovaný a městský soud ani NSS nezpochybňuje, že součástí zakázky byly i některé svou povahou stavební práce, na které se stěžovatelka odvolává v kasační stížnosti (terénní úpravy, výkopové práce, výstavba oplocení atd.). Stěžovatelka však nadále pomíjí, že přítomnost určitých prvků stavebních prací nezpůsobuje, že zakázku jako celek lze bez dalšího považovat za zakázku na stavební práce, nýbrž je třeba v souladu s odstavcem 2.2.7 Příručky určit základní účel zakázky.

[22] K tomu lze odkázat i na dřívější závěry NSS, který v souladu s komentářovou literaturou k zákonu č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, uzavřel, že pokud veřejná zakázka zahrnuje na jedné straně dodávky či služby, na straně druhé pak stavební práce, budou hlavním předmětem takové veřejné zakázky dodávky či služby právě tehdy, pokud stavební práce sice jsou nezbytné k řádnému splnění veřejné zakázky, avšak v jejich provedení nespočívá hlavní účel, pro nějž je poskytováno plnění dodavatele jako celek (rozsudek NSS ze dne 23. 2. 2024, č. j. 2 As 273/2022-34, body 12-15). Právě o takovou situaci šlo i v nynější věci a závěry žalovaného i městského soudu jsou s touto dřívější judikaturou v souladu.

[23] Pokud jde o stěžovatelkou blíže nekonkretizovaný odkaz na princip legitimního očekávání a údajnou nejasnost dotačních podmínek, tyto námitky stěžovatelka neuplatnila v žalobě, ač tak učinit mohla, a proto jsou nepřípustné (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

[24] NSS tedy uzavírá, že stěžovatelka pochybila při zadávání zakázky dodavateli, neboť zakázku nesprávně klasifikovala jako zakázku na stavební práce, a nikoli jako zakázku na služby, a dodavatele vybrala prostřednictvím cenového marketingu namísto výběrového řízení.

[25] Pokud jde o druhý okruh kasačních námitek, stěžovatelka předně namítá, že městský soud pominul její žalobní argumentaci, že namísto 100% sazby korekce měla být užita sazba 25%, kterou dotační podmínky stanovily pro případy, kdy došlo k alespoň částečnému uveřejnění zakázky. Tato námitka je uvedena na s. 7 žaloby a městský soud ji rekapituloval v bodě 13 svého rozsudku. V rámci svého značně stručného vypořádání námitky nepřiměřenosti korekce (body 87-90) se však s touto otázkou nevypořádal a nevysvětlil, proč uvedenou sazbu nebylo možné ve stěžovatelčině případě užít. Jelikož městský soud tuto námitku pominul, je jeho rozsudek v této části nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů (rozsudky NSS ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS, a ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS).

[26] Pokud jde o zbylé námitky stěžovatelky směřující obecně k proporcionalitě uplatněné korekce, NSS předně odkazuje na závěry rozšířeného senátu, který ve vztahu k zákonu č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), uzavřel, že při stanovení výše odvodu za porušení rozpočtové kázně je třeba vycházet ze zásady přiměřenosti, tedy rozumného vztahu mezi závažností porušení rozpočtové kázně a výší za ně předepsaného odvodu. Správce daně musí zvážit, zda je důvod k odvodu v plné výši čerpaných či poskytnutých prostředků státního rozpočtu, či pouze k odvodu odpovídajícímu závažnosti a významu porušení povinnosti, a své rozhodnutí náležitě odůvodnit (usnesení rozšířeného senátu ze dne 30. 10. 2018, č. j. 1 Afs 291/2017-33, č. 3854/2019 Sb. NSS, bod 40).

[27] Pozdější judikatura dovodila, že obdobné závěry se vztahují i na postupy podle zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (dále „zákon o SZIF“). Jak NSS uvedl v rozsudku ze dne 25. 3. 2021, č. j. 4 Afs 253/2020-31, č. 4176/2021 Sb. NSS, z výše zmíněného usnesení rozšířeného senátu vyplývá obecná zásada, že při odnímání dotací je třeba vycházet ze zásady přiměřenosti a nelze abstrahovat od závažnosti porušení dotačních podmínek. Není dán rozumný důvod rozlišovat mezi zákonem o rozpočtových pravidlech a zákonem o SZIF, neboť oba právní předpisy se týkají dotací z veřejných prostředků (bod 24).

[28] Krácení dotace nesmí být přepjatě formalistické a nepřiměřené ve vztahu k závažnosti porušení dotační smlouvy a naplnění jejího účelu. Je proto nutné dbát na to, aby ke krácení dotace v její plné výši docházelo právě jen v souvislosti s existencí zvláštních okolností či při porušení povinností, které jsou esenciální pro dotační titul, resp. pokud se jedná o nejzávažnější případy porušení povinností (zneužití dotace, popření smyslu a účelu dotačního programu atd.; rozsudek NSS ze dne 24. 10. 2025, č. j. 3 Afs 37/2024-41, bod 16, a tam citovaná judikatura).

[29] K posuzování proporcionality postihu za porušení dotačních podmínek v případech, kdy je součástí dotačních podmínek „sazebník“ sankcí, se NSS také již vyjadřoval. Obecně platí, že přiměřenost postihu za porušení dotačních pravidel je v běžných případech zaručena již prostřednictvím rozlišení druhů postihů podle konkrétních typů pochybení, jichž se žadatelé mohou dopustit, v dotačních podmínkách či „sazebníku“. Pokud se však konkrétní případ nějakým způsobem vymyká a jsou dány mimořádné či nestandardní okolnosti, je třeba postih změnit tak, aby byla zásada přiměřenosti dodržena, tj. je třeba se

pokračování

případně ve prospěch žadatele/příjemce dotace odchýlit od „sazebníku“ (rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2025, č. j. 5 Afs 282/2024-48, body 33 a 34).

[30] Jestliže žalovaný správní orgán setrvá pouze na konstatování, že přiměřeností postihu za porušení dotačních podmínek se nemůže zabývat, je třeba jeho rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost zrušit a uložit mu, aby se proporcionalitou postihu za porušení dotačních podmínek zabýval (rozsudek NSS ze dne 19. 4. 2024, č. j. 5 Afs 108/2022-57, bod 53).

[31] V nynější věci byla výše korekce za pochybení, kterého se stěžovatelka dopustila, v dotačních podmínkách stanovena paušálně na 100 %. Stěžovatelka již ve správním řízení namítala, že je třeba postupovat v souladu se zásadou proporcionality a že 100% korekce je v jejím případě nepřiměřená (srov. s. 5-6 návrhu). Žalovaný k tomu ve svém rozhodnutí uvedl: *„Dle navrhovatele by měla být v tomto řízení uplatněna zásada přiměřenosti a proporcionality. K tomuto Ministerstvo uvádí, že za konkrétní porušení stanoví Pravidla konkrétní výši sankce a nelze stanovit sankci v takové výši, která by byla pro navrhovatele přiměřená. Navrhovateli nelze tak vyhovět ve smyslu, že má odpůrce stanovit přiměřenou sankci [...]“* (s. 12 rozhodnutí žalovaného, důraz přidán). Následně žalovaný odkázal na principy rovnosti žadatelů a veřejný zájem na otevřeném výběru dodavatelů; komplexnější posouzení závažnosti porušení dotačních podmínek ze strany stěžovatelky však v jeho rozhodnutí chybí. Nadto žalovaný jen několik řádků poté, co uvádí, že přiměřenou sankci stanovit nelze, konstatuje, že *„zamítnutí celé dotace je tedy v tomto případě zcela přiměřené, neboť byly porušeny předem odsouhlasené podmínky [...]“*. Odůvodnění rozhodnutí žalovaného se tedy jeví i jako vnitřně rozporné.

[32] S ohledem na výše uvedené závěry judikatury má NSS v nynější věci za to, že žalovaný se nedostatečně zabýval námitkami stěžovatelky a pochybil, pokud se odmítl zabývat proporcionalitou stanovené korekce. Žalovaný se měl v souladu s judikaturou a s ohledem na stěžovatelčiny námitky zabývat tím, zda lze v nynější věci paušální výši korekce podle dotačních podmínek považovat za přiměřenou a zda nejsou dány zvláštní skutečnosti, které by odůvodňovaly odchýlení se od stanovených paušálních sazeb ve prospěch stěžovatelky. Namísto toho se žalovaný plošně a bez dalšího odmítl proporcionalitou uložené sankce zabývat pouze s odvoláním na pevně stanovené sazby v dotačních podmínkách. Jeho rozhodnutí je tak v tomto směru zatíženo nepřezkoumatelností. Stejně tak je v tomto směru částečně nepřezkoumatelný rozsudek městského soudu, který přes stěžovatelčiny žalobní námitky nepřezkoumatelné závěry žalovaného aproboval (rozsudek NSS ze dne 13. 6. 2007, č. j. 5 Afs 115/2006-91).

IV. Závěr a náklady řízení

[33] Kasační stížnost je důvodná, a proto NSS podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. zrušil rozsudek městského soudu. Zároveň NSS v souladu s § 110 odst. 2 písm. a) s. ř. s. (ve znění účinném do 31. 12. 2025; srov. čl. XI bod 3. zákona č. 314/2025 Sb.) zrušil také rozhodnutí žalovaného, neboť městský soud by musel učinit totéž. V souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. kasační soud vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. V něm je žalovaný vázán právním názorem NSS (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V dalším řízení se žalovaný znovu bude zabývat

výši, resp. proporcionalitou stanovené korekce a své závěry řádně a přezkoumatelně odůvodní v souladu s relevantní judikaturou.

[34] S ohledem na tento procesní postup NSS rozhodl o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti i nákladů řízení před městským soudem (§ 110 odst. 3 věta druhá s. ř. s.). Podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. má stěžovatelka právo na náhradu nákladů řízení, neboť byla ve věci úspěšná. Neúspěšný žalovaný naopak právo na náhradu nákladů nemá.

[35] Náhrada nákladů řízení náležející stěžovateli se skládá z:

- zaplacených soudních poplatků za žalobu (3 000 Kč) a za kasační stížnost (5 000 Kč), celkem tedy **8 000 Kč**;
- odměny zástupce v řízení o žalobě, a to za dva úkony právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení a sepisu žaloby [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif]. V souladu s § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bodu 5 advokátního tarifu jde o 2 x 4 620 Kč, tedy 9 240 Kč. K tomu je třeba podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu připočíst paušální náhradu hotových výdajů ve výši 2 x 450 Kč, celkově jde tedy o 10 140 Kč. Obchodní společnost, v níž zástupce stěžovatelky vykonává advokacii, je plátcyní daně z přidané hodnoty; odměna se proto zvyšuje o tuto daň (§ 57 odst. 2 s. ř. s.) ve výši 2 129,40 Kč na celkových **12 269,40 Kč**;
- odměny zástupce v řízení o kasační stížnosti v rozsahu jednoho úkonu právní služby spočívajícího v sepisu kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu] ve výši 4 620 Kč spolu s paušální náhradou hotových výdajů ve výši 450 Kč a zvýšené o daň z přidané hodnoty ve výši 1 064,70 Kč, celkem **6 134,70 Kč**.

[36] Žalovaný je tudíž povinen nahradit stěžovateli náklady řízení v celkové výši **26 404,10 Kč**, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. června 2026

Sylva Šiškeová
předsedkyně senátu